

У серцях ми кохання
несем.

Я-до тебе, до іншої ти!

Перше кохання.

«Ти ще тихо спиш, моя
маленька дівчинка, і, можливо
бачиш мене уві сні. Коли ти
спиш, я люблю тебе сильніше
за все. Мені тоді здається, що
ти не дружина мені, а моє
дороге чарівне дитя..»

Ми обоє палаємо вогнем.

Я твоїм, а іншої-ти.

О пекучих бажань деревій!

Я-за словом твоїм, ти-її.

У солодкому мареві мрій.

Я плекаю тебе, ти-її.

І ніяких шляхів не знайти.

Хай нас лихо не поглина.

Вічно будеш зі мною ти,

Вічно буде з тобою вона.

Із прощального листа Варвари..

Залишаю тебе свідомо. Я
житиму до останнього подиху
з тобою в серці твоєму, в
спогодах, в думках, у снах.

Стежитиму за твоєю
красивою ходою. Вірю і
знаю, що ти створиш багато
прекрасного, доброго,
вічного.

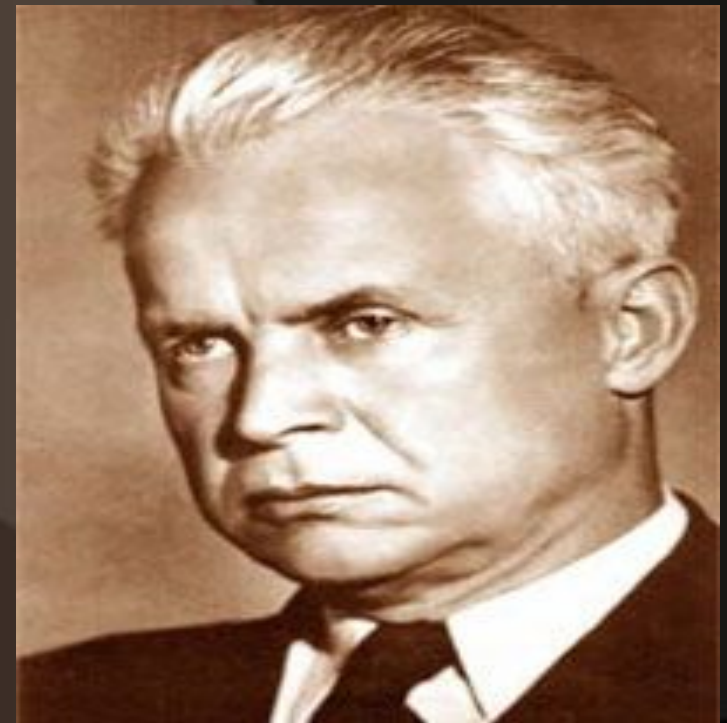
Твоя Варвара.

О.Довженко і Ю.Солнцева.

Поетичний світ Довженкового кіно народився завдяки злиттю талантів двох людей,але й не меншою мірою завязочки їхній безмежній любові. Тії любові,про яку писали книги,знімали кіно.

*Юлія Солнцева
відмовилося від
артистичної
кар'єри, зрозумівши,
що головним
покликанням, її
призначення буде
служіння цій
геніальній людині.*

Після смерті О.
Довженка. Ю.
Солнцева дала життя
всім його творчим
задумам. Для неї він
є і буде великий
майстер кіно.

*Юлія Солнцева
зберегла кімнату
майстра такою,
якою вона була за
його життя.
Здовалося, госпо -
дар вийшов на
хвилинку і
незабаром
повернеться.*

1981р. Юлії Солнцевій 80 років

Я плакала вранці, багато плакала од самотності. У мене нікого немає, я одна, всім на мене наплювати! Крім Олександра Петровича у мене нікого не було. Вже 35 років я живу одна...

Юлії Солнцевої не стало 29 жовтня 1989 року. Вона зробила головну справу свого життя: в історії світового кіно вона назавжди залишилась поруч із загально визнаним генієм – Олександром Довженком. Їхні імена, образи, як і їх легендарні життя невіддільні один від одного..